

Mi - a - tyánk, a - ki a meny - nyek - ben vagy,

szen-tel - tessék meg a te ne-ved, jöjjön el a te or-szá-god,

le - gyen meg a te a - ka - ra - tod,

a - mint a mennyben, úgy a föl - dőn is,

Mindennapi kenyerünket add meg ne - künk ma,

és bo - csásd meg vét - ke - in - ket,

mi - kép - pen mi is megbocsátunk az ellenünk vét - ke - zők - nek,

és ne vígy min-ket kí-sér-tés-be, de szaba - díts meg a go-nosz-tól.

Dicsérjétek őt harsonaszóval, dicsérjétek őt hár-fán és ci - te - rán!

A te di-cső el - huny-ta - don az e - gek ör-ven-dez-nek,

és az an - gya - li ren - dek

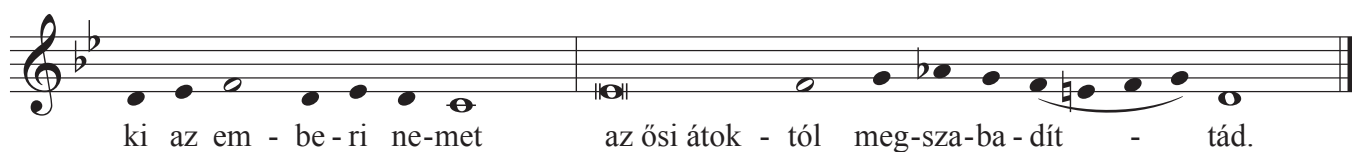
a föld minden lakóival vi - ga - doz - nak

di - cső - ítő éneket hangoz - tat - ván né - ked,

mint az Uralkodó any - já - nak, leg-tisz - tább szép-lő - te - len Szűz,

ki az em - be - ri ne-met az ősi átok - tól meg-sza-ba - dít - tád.

Dicsérjétek őt dobbal és énekkarban, dicsérjétek őt húro-kon és hang - sze-re-ken!

A föld min-den ha - tá - ra - i - ről, is - te - ni su - gal - lat - ra

ősz - sze - gyűlt az a - pos - to - lok ka - ra,

hogy - el - temes - se - nek té - ged,

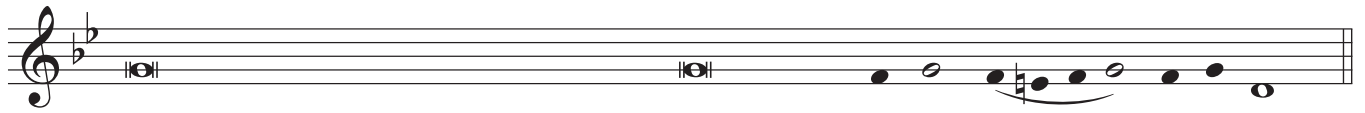
és a - mint a földről a magasságba fölvetni lát - tak té - ged,

Gá - bor arkangyal szavával örvendezve ki-ál - ták:

Üd - vöz - légy, ki az Istent mé - hed - ben hor - doz - tad,

Üd - vöz - légy, ki szü - lé - sed ál - tal

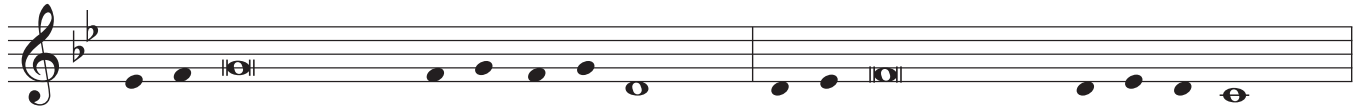
a földieket a mennyieik - kel ősz - sze - kö - töt - ted.

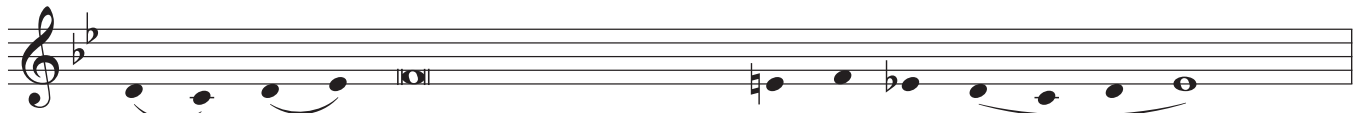
Dicséritek öt hangos szavú cimbalmokon, Minden lélek di-csér - je _____ az U-rat!
dicséritek öt a vigasság cimbalmán!

Ki szí - ved a - latt az é - le - tet hor - rád,

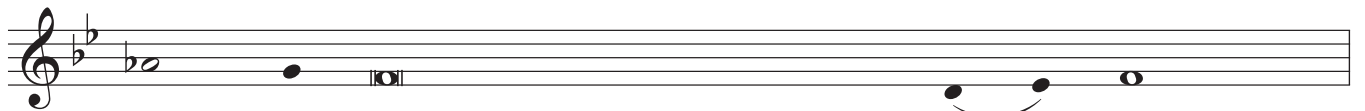
A hal - hatatlan élet - be köl - töz - tél át, drá - ga elhunytodban Tisz - ta - sá - gos,

kit _____ az _____ összes angyalok, Kezdetek és Ha - tal - mak _____

lán - dzsá - i - kon hor - doz - - - nak,

az a - postolok és próféták és az egész teremtés fo - gad - - - ván

Fi - ad - - - nak szeplőte - len ke - ze - i - ből ár - tat - lan lel - ke - det,

Szüza - - - nyánk Is - ten je - gye - - - se!

Prokimen, 1. hang, föltámadási

U-runk, legyen raj-tunk ir-gal - mad, a - mint ben - ned bíz - tunk,
a-mint ben-ned bíz - tunk!

Vers: ÖrvendjeteK, igazak az Úrban, az igazakhoz illik a dicséret!

(32. zsoltár)

Alléluja, 1. hang, föltámadási

Al-le-lu - ja, al - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Isten, aki megtorlást adsz nekem, a népeket alám vetted, én szabadítóm haragos ellenségeimtől.

Vers: Aki nagy szabadulást adott királyoknak, és irgalmasságot cselekszel fölKenteddel, Dáviddal, és az Ő ivadékával mindörökké.

(17. zsoltár)